

lovgiver på et område, hvor vidensgrundlaget er meget beskedent, hvor man tilmed har igangsat et større udredningsarbejde i Butiksstrukturkommissionen for at få noget grundigt materiale, og hvor et enigt Folketing for et års tid siden vedtog, at man skulle få nogle ekstra redegørelser.

En af disse redegørelser er netop kommet mellem anden og tredje behandling, og det er en redegørelse om landdistrikternes udviklingsmuligheder. I den indgår der et meget væsentligt tema, og det tema handler om, hvordan butikkerne har haft det i landdistrikterne. Der har været en affolkning af landdistrikterne, og den har været modsvaret af færre butikker; det bliver der gjort opmærksom på.

Men der er også nogle meget interessante tal, f.eks. for udvalgsvarehandelen, som vi har diskuteret her i forbindelse med ændringsforslaget. Antallet af forretninger var i 1970 20.700, men i 1995 er det oppe på 30.000.

Det, Enhedslistens ordfører var oppe og sige om, at dette her skulle stoppe butiksdøden, er altså ikke noget, der har noget på sig. Der er ikke tale om butiksdød. Det har vi også set ifølge andre oplysninger, f.eks. fra Danmarks Statistik. Der har været brancheforskydninger, det har der været, men en generel butiksdød er der ikke tale om i Danmark.

Der er derudover i landdistriktsbetænkningen en række andre interessante forhold, og et af de forhold, vi var meget optaget af, var balancen mellem, om der bliver givet en eller anden form for støtte, indirekte eller direkte, til centerdannelserne.

Jeg synes, undersøgelsen er lidt mager; vi ville gerne have drøftet det mere. Men da regeringen ville haste lovforslaget igennem, blev det kun til et enkelt samråd om sagen. Men det, den i alt fald klart viser, er, at hvor en vis mængde af infrastrukturomkostninger er blevet dækket af det offentlige, og storcentre har dækket dem selv, så er der sket noget tilsvarende for vore bymidter, hvor bymidterne meget ofte er blevet bevagede, blevet renoveret i forbindelse med storcenterdannelserne til en generel styrkelse af detailhandelen i de pågældende områder. Men de, der er blevet tabere, er naturligvis virksomhederne i landdistrikterne, som ikke har fået hverken den ene eller den anden form for støtte.

Det, der har været Det Konservative Folkepartis hovedgrund til at være imod dette forslag, er naturligvis, at der er tale om en centralisering, at den kompetence, der i dag ligger hos

myndighederne i kommunerne, bliver overført til amterne.

Derudover har der været, som vi redegjorde for i vores betænkningsbidrag, det plankaos, der kommer, i og med at der ikke er nogen, der kan lave de her planer, så det er muligt at få dem til at holde i praksis. Det skal vi beklage. Vi kan derfor forudse, at der kommer en lang række afgørelser ved andre instanser.

Vi kan jo allerede se, hvordan hele den måde, planloven kører på på storcenterområdet, har medført, at Ombudsmanden er gået ind i sagen. Det er beklageligt, at vi er i en situation, hvor den slags er nødvendigt. Det var rarest, hvis Ombudsmanden kunne blive arbejdsløs i dette land.

I bund og grund er forslaget dermed en lov om begrænsning af konkurrence, og der er ikke noget at sige til, at Enhedslisten netop vil være en varm tilhænger af sådan noget, men vi kan ærgre os over, at vi har en regering, der føler, at dansk erhvervspolitik skal føres med den yderste venstre fløj. Det vil jo netop ikke betyde, at vi udspiser de store kæder, som ministeren var så optaget af. Det vil betyde, at der ikke kommer nogen store centre overhovedet, det betyder monopoldannelser for dem, der allerede er der, og det vil sige, at de, der sidder på flæsken, kan sidde der ekstra godt.

Det vil også bevirke, at resten af dansk detailhandel nu bliver gennembræget af discountbutikker, i stedet for at det er den private købmand, den private handlende, der ikke er kædesamarbejdende, der får lov til at drive sin virksomhed videre. Det vil betyde, at priserne i bycentrene vil stige, og derved vil kæderne gå ind og overtage, når de ikke kan placere sig på anden måde, og det vil være til skade for den lille købmand. Det skal vi tage afstand fra.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg ved ikke, om den konservative ordfører kender en mand, der hedder John Wagner. Hvis han ikke gør det, vil han måske være interesseret i at vide, at den John Wagner, jeg tænker på, i flere år var generalsekretær for Det Konservative Folkeparti. I dag beklæder han en fremtrædende stilling inden for dansk detailhandel.

På et møde for nylig om detailhandelens fremtid blev han ifølge det referat, jeg har fået, stillet over for følgende spørgsmål – jeg tror endda af borgerlige politikere: Hvis han kunne få tre ønsker opfyldt til fremtiden for dansk detailhandel, hvad ville hans svar så være; hvil-